

și sfințeniia casii în mijlocul ei.

22. Și din moștenirea leviților și din moștenirea cetății în mijlocul povățuitorilor va fi, înătră hotarale lui Iuda și înătră hotarale lui Veniamin, și a povățuitorilor va fi.

23. Și cealealalte neamuri, de la ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Veniamin, unul;

24. Și de la hotarale lui Veniamin, de la ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Simeon, unul.

25. Și de la hotarale lui Simeon, ceale despre răsărit, până la ceale de cătră mare, Isahar, unul.

26. Și de hotarale lui Isahar, ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Zavulon, unul.

27. Și de la hotarale lui Zavulon, ceale despre răsărit, până la ceale despre mare, Gad, unul.

28. Și de la hotarale lui Gad, ceale de cătră răsărit, până la ceale de cătră amiazăzi; și vor fi hotarale lui de la Teman (b) și apa Varemot (v) Cadis de moștenire până la Marea cea Mare.

29. Acesta easte pământul carele veți îm-

28. (b) Amiazăzi; (v) Grăirii împrotivă. 35. (g) În

părți cu soarte neamurilor lui Israil; și aceastea sânt împărțirile lor, zice Domnul Dumnezeu.

30. Și aceastea sânt trecătorile cetății ceale de cătră miazănoapte, patru mii cinci sute, cu măsura.

31. Și porțile cetății pre numele neamurilor lui Israil, trei porți cătră miazănoapte: poarta lui Ruvim, una, poarta lui Iuda, una, poarta lui Levi, una.

32. Și ceale de cătră răsărit, patru mii cinci sute, și trei porți: poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, poarta lui Dan, una.

33. Și ceale de cătră austru, patru mii cinci sute, cu măsura, și trei porți: poarta lui Simeon, una, și poarta lui Isahar, una, și poarta lui Zavulon, una.

34. Și ceale de cătră mare, patru mii cinci sute, cu măsura, și trei porți: poarta lui Gad, una, poarta lui Asir, una, poarta lui Neftalim, una.

35. Împregiurare de optsprăzeace mii, și numele cetății, din zioa în carea să va face, «Domnul acolo» (g) va fi numele ei”.

unele bib. nu să află: Domnul acolo.

PROROCIA LUI DANIL

Cuvânt înainte

aniil, din sãmânțã împãrãteascã nãscut, în anul al patrulea a lui Iaochim, au fost dus rob în Vavilon de Navohodonosor, prunc de doisprãzeace ani, cum lui Ignatie Mucenicului sã pare, au fãcut vestita aceea judecatã a Susanei împrotiva celor doi bãtrãni fãrã de rușine. Jidovii Istoriia Susanei înătrã scripturile canonicești nu o au, pentru cã în scriptura jidoveascã lipsește. Ci ei ori din leane nu o au pus, ori, doarã, într-adins o au lãpãdat, iarã besearica cea creștineascã din vremile apostolilor Istoriia Susanei, precum și Cântarea celor trei prunci, în catastihul și înătrã cãrțile Sfintei Scripturi le-au priimit, și apostolii și bãrbații cei apostolicești de airea nu le-au luat, fãrã numai de la sinagoga cea veachie. Pentru aceea, Orighen, în cartea cătrã Iulie African, carele avea îndoialã despre adeverița aceștii istorii, pentru cã în scriptura cea jidoveascã nu era pusã aceastã istorie, aduce înainte judecata cea de opște a besearicii, adegã, cum cã toatã besearica judecã și ține cum cã aceastã Istorie a Susanei e dumnezãiascã și parte a Sfintei Scripturi și zice: „Drept aceea, sã știi ce trebuie sã facem noi la aceastea, nu numai de ceale ce despre Istoriia Susanei prin toatã besearica lui Hristos sã poartã, care în jidovie nu sânt”. Și zice cã istoriia cea de apostoli și de Sfinții Pãrinți priimitã nu sã cade a sã lãpãda. Încã și Teodotion, carele cătrã a doao sutã de ani de la Hristos aceastã istorie de pre limba jidoveascã pre cea elineascã o au tãlmãcit, dintru carea mare dovedire easte cum cã jidoveaste au fost scrisã. Iarã când zicea African cum cã aceastã istorie nu sã aflã în scriptura jidoveascã, Orighen rãspundea: „Nu easte lucru de mirare deaca aceastã adevãratã istorie de Susana o au furat și o au scos dinătrã scripturi cei ce nu mult s-au osibit de fapta bãtrãnilor acelora”. Adegã, învățãtorii jidovilor acealea dinătrã scripturi

le-au scos, care pre ei la norod îi putea face de ură.

Tot același Orighen, cuvânt 1, în Levitic, zice: „Vreamea easte nu împotiva necuraților bătrâni a grăi cuvintele Susanei, care ei lăpădând Istoriia Susanei din catastihul dumnezeieștilor cărți o au scos, iară noi o și priimim și în vreme bună împotiva lor o aducem înainte”.

S. Ieronim încă s-au părut a avea îndoială de Istoriia Susanei, pentru că în cărțile jidovești nu să află; pentru aceea, Rufin scrie asupra-i și zice că acest odor dumnezeiesc de la apostoli s-au dat besearicii lui Dumnezeu. La care S. Ieronim răspunde cum că el aceasta au zis, nu că, doară, el ar lăpăda această Istorie și Cântarea celor trei prunci și Istoriia lui Vil, ci numai ceale ce jidovii ne aruncă asupra am tâlcuit. Orice fie, cum unul sau altul au înțeles, besearica de la început aceastea ca niște scrisori de Dumnezeu însuflate și de prorocul Daniil scrise le-au priimit și le ține.

CAP 1

Daniil, Ananiia, Azariia și Misail, fiind în robie, să aleg ca, învățind limba haldeilor, să stea înaintea împăratului. Și schimbându-li-să numele, dobândesc de la mai-marele famenilor ca numai cu legumi și cu apă să se hrănească. Și așa făcând, fețele lor era mai frumoasă decât a celor ce să hrănea cu bucate împărătești. Cărora le-au dat Dumnezeu înțelepciune și lui Daniil și cunoștința visurilor.

1. n anul al treilea a împărăției lui Ioachim, împăratului Iudei, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la Ierusalim și l-au încungiurat pre el.

2. Și au dat Domnul în mâna lui pre Ioachim, împăratul Iudei, și din partea vaselor Casii lui Dumnezeu; și le-au dus pre eale în pământul Senaar a casii dumnezeului său, și vasele le-au descărcat în casa vistieriei dumnezeului său.

3. Și au zis împăratul lui Asfanez, celui ce era mai mare preste famenii săi, să bage din fiii robiei lui Israil și din sămânța împărăției și din fortomin

4. Tineri întru carii nu easte prihană și frumoși la chip și înțelegători întru toată înțelepciunea și cunoscători de știință și cugetători de înțelepciune, carii să poată sta în casă înaintea împăratului și să-i înveață pre ei carte și limba haldeilor.

5. Și le-au rânduit lor împăratul pre zi din masa împărătească și din vinul carele bea el; și să-i hrănească pre ei trei ani, și după aceea să stea înaintea împăratului.

6. Și au fost întru ei, din fiii lui Iuda, Daniil și Anania și Azaria și Misail.

7. Și le-au pus lor mai-marele famenilor nume: lui Daniil, Valtasar, și lui Anania, Sidrah, și lui Misail, Misah, și lui Azariia, Avdenago.

8. Și au pus Daniil în inima sa ca să nu să pângărească cu masa împăratului și cu vinul beuturii lui și au rugat pre mai-marele famenilor ca să nu să pângărească.

9. Și au dat Dumnezeu pre Daniil spre milă și spre îndurare înaintea mai-marelui famenilor.

10. Și au zis mai-marele famenilor lui

Daniil: „Mă tem de domnul meu, împăratul, cel ce v-au rânduit voao mâncare și beatură, ca nu cumva să vază fața voastră mai scăzută decât a pruncilor celor de o vârstă cu voi și veți pune capul meu în perire înaintea împăratului”.

11. Și au zis Daniil cătră Amelsad, pre carele pusease mai-marele famenilor preste Daniil și preste Ananiia și preste Misail și preste Azaria:

12. „Cearcă, rogu-te, cu slugile tale, zece zile și să ne dea noao din semințele pământului și să mâncăm și apă să bem.

13. Și să se areate înaintea ta fețele noastre și fețele pruncilor celor ce mâncă din masa împăratului și precum ți să va părea fă cu slugile tale”.

14. Și i-au ascultat pre ei și i-au cercat pre ei zece zile.

15. Și după ce s-au sfârșit zece zile, s-au arătat fețele lor frumoase și trupurile lor mai cu putere decât pruncii cei ce mânca din masa împăratului.

16. Și Amelsad lua el mâncarea lor și vinul beuturii lor, și lor le da semințe.

17. Și le-au dat lor Dumnezeu înțeleagere și priceapere întru toată cărturăriia și înțelepciunea; și Daniil înțelegea toată vedeniia și visurile.

18. Și după ce s-au sfârșit zilele după care au zis împăratul să-i aducă pre ei înlăuntru, mai-marele famenilor i-au adus înaintea lui Navohodonosor.

19. Și au vorbit cu ei împăratul și dintru ei toți nu s-au aflat aseamenea lui Daniil și lui Ananiia și lui Misail și lui Azariia și au stătut înaintea împăratului.

20. Și întru tot cuvântul înțelepciunei

și științei de care i-au întrebat pre ei împăratul, i-au aflat pre ei cu zece părți mai învățați decât toți descântătorii și maghii carii era în toată împărăția lui.

Jos 21. Și au fost Daniil până la anul dintâiu a 5, 28 împăratului Chir.

CAP 2

Înțelepții haldeilor, neputând descoperi visul lui Navohodonosor, să omoară. Iară Daniil, rugându-să lui Dumnezeu, i-au descoperit taina. Și Daniil, dezlegând visul împăratului despre un chip mare și tâlcuirea lui despre patru părți, care auzind împăratul au lăudat pre Dumnezeu evreilor și, cu mari daruri cinstind pre Daniil, l-au pus preste toată Țara Vavilonului.

1. **N** în anul al doilea al împărăției lui Navohodonosor, visat-au Navohodonosor vis și s-au spăimântat duhul lui și somnul lui s-au depărtat de la el.

2. Și au zis împăratul: „Chemați pre descântători și pre maghi și pre fermecători și pre haldei, ca să spuie împăratului visul lui”. Și au venit și au stătut înaintea împăratului.

3. Și le-au zis lor împăratul: „Visat-am și s-au spăimântat duhul meu a ști visul”.

4. Și au grăit haldeii împăratului sirieneaște: „Împărate, în veaci să trăiești! Tu spune visul noao, slugilor tale, și noi vom spune tâlcul lui”.

5. Răspuns-au împăratul și au zis haldeilor: „Cuvântul de la mine s-au depărtat; de nu-mi veți arăta mie visul și tâlcul lui, voi veți peri și casele voastre să vor jefui.

6. Iară de-mi veți arăta visul și tâlcul lui, daruri și cinste multă veți lua de la mine, numai spuneți-mi visul și tâlcul lui”.

7. Răspuns-au a doao oară și au zis: „Spuie împăratul slugilor sale visul, și tâlcul lui vom spune”.

8. Și au răspuns împăratul și au zis: „Cu adevărat știu eu că voi răscumpărați vreamea, că ați văzut că s-au depărtat de la mine graiul.

9. De nu veți spune mie visul, știu că cuvânt mincinos și stricat ați tocmit să ziceți înaintea mea, până va trece vreamea; spuneți-mi visul și voi ști, că și tâlcul lui veți spune mie”.

10. Și răspunsără haldeii înaintea împăratului și zisără: „Nu easte om pre pământ carele va putea să știe cuvântul împăratului, că tot împăratul mare și domnul cuvânt ca acesta nu întreabă de maghi și de haldei.

11. Că cuvântul care-l întreabă împăratul e greu, și altul nu-l poate spune înaintea împăratului, fără numai dumnezeii a căroră lăcaș nu easte cu tot trupul”.

12. Atunci, împăratul, cu mânie și cu urgie multă, au zis să piază pre toți înțelepții Vavilonului.

13. Și au ieșit porunca și omorea pre

înțelepți și căuta și pre Daniil și pre priiatinii lui să-i omoară.

14. Atunci, Daniil au răspuns sfat și cuget lui Arioh, celui mai mare preste bucătării împăratului, carele ieșisă să omoară pre înțelepții Vavilonului.

15. Și l-au întrebat pre el, zicând: „Boiariule al împăratului, pentru ce au ieșit această judecată fără de rușine de la fața împăratului?” Și au spus Arioh cuvântul lui Daniil.

16. Și Daniil au intrat și au rugat pre împăratul ca să-i dea lui vreame și va spune împăratului tâlcul visului.

17. Și, întrând Daniil în casa sa, au spus cuvântul lui Anania și lui Misail și lui Azaria, priiatinilor săi.

18. Și cerea milă de la Dumnezeu ceriului pentru taina aceasta, ca să nu piază Daniil și priiatinii lui împreună cu ceialalți înțelepți ai Vavilonului.

19. Atunci, lui Daniil, în vedenia nopții, s-au descoperit taina și bine au cuvântat Daniil pre Dumnezeu ceriului.

20. Și au zis: „Să fie numele lui Dumnezeu binecuvântat din veac și până în veac, că a Lui easte înțelepciunea și înțeleagerea.

21. Și El schimbă vremile și anii, pune împărați și mută, dă înțelepciune celor înțelepți și înțeleagere celor ce știu înțeleagere.

22. El descopere adâncurile și ascunsele și cunoaște ceale dintru întunearec, și lumina cu El easte.

23. Ție, Dumnezeu părinților Miei, mă mărturisesc și pre Tine Te laud, că mi-ai dat mie înțelepciune și putere și mi-ai arătat mie ceale ce am cerut de la Tine și visul (a) împăratului l-ai arătat mie”.

24. Și au venit Daniil la Arioh, pre carele îl rânduisă împăratul să piază pre înțelepții Vavilonului, și au zis lui: „Să nu pierzi pre înțelepții Vavilonului, ci mă bagă pre mine înaintea împăratului și voiu spune împăratului tâlcul”.

25. Atunci Arioh îndată au bagat pre Daniil înaintea împăratului și au zis lui: „Aflat-am om din fiii robiei jidovești, care va spune împăratului tâlcul”.

26. Și au răspuns împăratul și au zis lui Daniil, căruia era numele Valtasar: „Au poți să-mi spui visul care l-am văzut și tâlcul lui?”

27. Și au răspuns Daniil înaintea împăratului și au zis: „Taina carea întreabă împăratul înțelept, maghii, descântătorii, gazarinii nu pot să o spuie împăratului.

28. Ci easte Dumnezeu în ceriu, Carele descopere tainele și au arătat împăratului Navohodonosor ceale ce vor să fie în zilele ceale de pre urmă. Visul tău și vedenia capului

23. (a) Cuvântul.

tău întru așternutul tău acesta easte:

29. Tu, împărate, gândeai întru așternutul tău ce va să fie după aceasta, și Cel ce descopere tainele au arătat ție ceale ce vor să fie.

30. Și mie, nu pentru înțelepciunea carea easte întru mine mai mult decât toți cei vii, s-au descoperit taina aceasta, ci ca să spui împăratului tâlcul, ca să cunoști gândurile inimii tale.

31. Tu, împărate, ai văzut și, iată, un chip; și chipul acela era mare și vederea lui înălțată stând înaintea feții tale, și vederea lui groaznică.

32. Chipul al căruia era capul de aur curat, mâinile și pieptul și brațele lui, de argint, pânțele și armurile, de aramă.

33. Iară fluierile, de fier, o parte a picioarelor lui, de fier, o parte, de lut.

34. Văzut-ai până s-au tăiat o piatră din munte, fără de mână, și au lovit chipul preste picioarele ceale de fier și ceale de lut și le-ai zdrumicat pre dânsele de tot.

35. Atunci, s-au sfărâmat deodată lutul, fierul, arama, argintul, aurul și s-au făcut ca praful cel din arie vara; și le-au rădicat pre dânsele mulțime de vânt și loc nu s-au aflat lor. Iară pîiatra carea au lovit chipul s-au făcut munte mare și au umplut tot pământul.

36. Acesta easte visul și tâlcul lui vom spune înaintea împăratului.

37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căruia Dumnezeu împărăție tare și puternică și cinstită au dat.

38. În tot locul unde lăcuiesc fiii oamenilor și fiarăle țarinei și pasările ceriului și peștii mării au dat în mâna ta și te-au pus pre tine domn tuturor. Tu ești capul cel de aur.

39. Și după tine să va scula altă împărăție, mai mică decât a ta (b), și împărăția a treia, carea easte arama, carea va domni preste tot pământul.

40. Și împărăția a patra, carea va fi tare ca fierul, precum fierul măruntează și supune toate, așa toate le va mărunți și le va supune.

41. Și pentru că ai văzut picioarele și deagetele, o parte de lut și o parte de fier, împărăție împărțită va fi și din rădăcină de fier va fi întru ea, precum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

42. Și deagetele picioarelor, o parte de fier și o parte de lut, o parte din împărăția aceea va fi tare și dintru ea să va sfărâma ceva.

43. Iară că ai văzut fierul amestecat cu lutul, să vor amesteca întru sămânța oamenilor și nu să vor lipi, precum nu să meastecă fierul cu lutul.

44. Și în zilele împăraților acelora va scula Dumnezeu ceriului împărăție, carea în veaci

39. (b) Și aceea de argint.

nu să va strica. Și împărăția Lui altui norod nu să va lăsa; mărunți-va și va vântura toate împărățiile, iară aceea va sta în veaci.

45. În ce chip ai văzut că din munte s-au tăiat pîiatra fără de mână și au mărunțit lutul, fierul, arama, argintul și aurul, Dumnezeu cel Mare au arătat împăratului ceale ce vor să fie după acestea; și adevărat easte visul și credincioasă tâlcuirea lui”.

46. Atunci, împăratul Navohodonosor au căzut pre fața sa și s-au închinat lui Daniil; și manaa și miros bun au zis să-i toarne lui.

47. Și răspunzind împăratul au zis lui Daniil: „Cu adevărat, Dumnezeu vostru, Acela easte Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, Cel ce descopere tainele, căci ai putut descoperi taina aceasta”.

48. Și au mărit împăratul pre Daniil și daruri mari și multe i-au dat lui și l-au pus pre el preste toată țara Vavilonului și domn domnilor, preste toți înțelepții Vavilonului.

49. Și Daniil au cerut de la împăratul și au pus preste lucrurile țării Vavilonului pre Sidrah și Misah și Avdenago, iară Daniil era în curtea împăratului.

CAP 3

Pre Ananiia, Azariia și Misail, nevrând a să închina chipului ce rădicasă Navohodonosor, legați îi aruncă în cuptoriul ce ardea cu foc, în carele rămâind nevătămați, să mărturisesc Domnului că pentru păcatele neamului său pătimesc năcazuri. Și rugându-să de milă, îndeamnă pre toată făptura a binecuvânta pre Domnul. Care auzind Navohodonosor, s-au mirat și strigându-i afară au binecuvântat pre Dumnezeul lor, poruncind să se ucidă oricine L-ar huli.

1. n anul a optsprăzeacelea, Navohodonosor împărat au făcut un chip de aur; înălțimea lui de șesezeci de coți și lărgimea lui de șease coți. Și l-au pus pre el în câmpul Deira, în țara Vavilonului.

2. Și au trimis să strângă pre toți domnii cei mari, și mai-marii oștilor și povățuitorii și căpeteniile și ispravnicii și pre toți boiarii țărilor, ca să vie la înnoirea chipului carele-l rădicasă Navohodonosor împărat.

3. Și s-au adunat domnii de prin țări, și căpeteniile și mai-marii oștilor și povățuitorii și biruitorii cei mari și ispravnicii și toți boiarii țărilor la înnoirea chipului carele-l rădicasă Navohodonosor împărat; și au stătut înaintea chipului.

4. Și strigătoriul striga cu tărie: „Voao să zice, limbilor, noroadelor, neamurilor, semințiilor:

5. În ce ceas veți auzi glasul trâmbiții și al fluierului și al alăutei și al surlei și al canonului și al organului și al viersurilor și al tot fealiul de cântare, să cădeți, să vă închinați chipului

celui de aur, carele l-au rădicat Navohodonosor împărat.

6. Iară ceta ce nu va cădea să se închine întru acela ceas să va arunca în cuptoriul ce arde cu foc”.

7. Și au fost după ce au auzit toate noroadele glasul trâmbiții și al fluierului și al alăutii și al surlii și al canonului și al organului și al versurilor și a tot fealiul de cântare, au căzut toate noroadele, neamurile, semințiile, de s-au închinat chipului celui de aur, pre carele rădicasă Navohodonosor împărat înaintea lor.

8. Atunci s-au apropiat niște oameni haldei de au pârât pre jidovi

9. La împăratul Navohodonosor, zicând: „Împărate, în veaci să trăiești!

10. Tu, împărate, ai pus poruncă ca tot omul, oricarele va auzi glasul trâmbiții și al fluierului și al alăutii și al surlii și al canonului și al organului și al viersurilor și a tot fealiul de cântare,

11. De nu va cădea să se închine chipului celui de aur care ai rădicat, să se arunce în cuptoriul ce arde cu foc.

12. Deci, sânt aici niște oameni jidovi, pre carii i-ai pus preste lucrurile țerii Vavilonului, Sedrah, Misah și Avdenago, carii nu ascultă porunca ta, împărate, și dumnezeilor tăi nu slujesc și chipului celui de aur, care ai pus, nu i să închină”.

13. Atunci, Navohodonosor, împăratul, cu turburare și cu mânie au zis să aducă pre Sedrah și pre Misah și pre Avdenago; și oamenii aceia s-au adus înaintea împăratului.

14. Și grăind Navohodonosor, împăratul, au zis lor: „Oare așa e cu adevărat, Sedrah, Misah și Avdenago, că dumnezeilor miei nu slujiți și chipului celui de aur, carele am rădicat, nu vă închinați?

15. Acum, dară, să fiți gata, deaca veți auzi glasul trâmbiții și al fluierului și al alăutei și al surlii și al canonului și al versurilor și a tot fealiul de cântare, să cădeți să vă închinați chipului celui de aur care am făcut. Iară de nu vă veți închina, întru acel ceas vă vor arunca în cuptoriul ce arde cu foc, și cine easte dumnezeu carele vă va scoate pre voi din mâinile mele?”

16. Și răspunzând, Sedrah, Misah și Avdenago au zis: „Împărate Navohodonosoare, nu easte lucrul nostru să răspundem ție pentru graiul acesta.

17. Că easte Dumnezeul nostru în ceriuri, Căruia noi slujim, putearnic să ne scoată pre noi din cuptoriul ce arde cu foc și să ne izbăvească din mâinile tale, împărate!

18. Și de nu, să știi, o, împărate, că dumnezeilor tăi nu vom sluji și chipului celui de aur, carele ai rădicat, nu ne vom închina!”

19. Atunci, Navohodonosor împărat să umplu de mânie și ș-au schimbat vedearea

27. (a) În unele bib. nu să află: și s-au închinat îm-

feații lui asupra lui Sedrah, Misah și Avdenago și au zis: „Ardeți cuptoriul de șapte ori mai mult, până ce va arde de tot!”

20. Și unor oameni tari au poruncit cu mare tărie să leage pre Sedrah, Misah și Avdenago și să-i arunce în cuptoriul ce arde cu foc.

21. Atunci, pre bărbații aceia i-au legat, și cu nădragii și cu işlicele lor și cu încălțămintele și cu hainele lor i-au aruncat în mijlocul cuptoriului ce arde cu foc.

22. Pentru că cuvântul împăratului să întăria și cuptoriul arsease foarte, iară pre oamenii aceia, carii pârăsă pre Sedrah, Misah și pre Avdenago, i-au ars văpaia focului împregiur.

23. Și acei trei bărbați, Sedrah, Misah și Avdenago, au căzut legați în mijlocul cuptoriului ce ardea cu foc și umbla prin mijlocul văpăii lăudând pre Dumnezeu.

24. Și Navohodonosor i-au auzit pre ei lăudând și s-au mirat și s-au sculat cu grabă și au zis boiarilor săi: „Au nu trei bărbați am băgat în mijlocul focului legați?” Și au zis împăratului: „Adevărat, împărate!”

25. Și au zis împăratul: „Acum eu văz patru bărbați dezlegați și umblând în mijlocul focului și nimica lor nu le strică; și chipul celui deal patrulea, aseamenea Fiiului lui Dumnezeu”.

26. Atunci, s-au apropiat Navohodonosor la ușa cuptoriului focului ce ardea și au zis: „Sedrah, Misah și Avdenago, robii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți și veniți!” Și au ieșit Sedrah, Misah și Avdenago din mijlocul focului.

27. Și s-au strâns domnii și mai-marii oștilor și căpeteniile locurilor și boiarii împăratului și au văzut pre bărbați că nu au ars focul trupul lor și părul capului lor nu s-au pârlit și hainele lor nu s-au vătămat și miros de foc nu era întru ei. Și s-au închinat împăratul Domnului înaintea lor (a).

28. Și răspunzind împăratul Navohodonosor, au zis: „Binecuvântat e Dumnezeul lui Sedrah, Misah și Avdenago, Cel ce au trimis pre îngerul Său și au scos pre slugile Sale, pentru că nădăjduia întru El și n-au ascultat de cuvântul împăratului și ș-au dat trupurile sale focului, ca să nu slujească, nici să se închine la tot dumnezeul, fără numai Dumnezeului lor.

29. Și eu puiu poruncă: Tot norodul, neamul, limba, oricarii vor grăi hulă asupra Dumnezeului lui Sedrah, Misah și Avdenago vor peri și casăle lor să vor jefui, că nu easte alt Dumnezeu carele poate să izbăvească așa”.

30. Atunci, împăratul au îndreptat pre Sedrah, Misah și Avdenago în țara Vavilonului și i-au crescut pre ei și i-au învrednicit pre ei a povățui pre toți jidovii cei

păratul Domnului înaintea lor.

dintru împărăția lui.

31. Navohodonosor împărat: „Tuturor noroadelor, neamurilor și limbilor carii lăcuiesc în tot pământul, pace voao să se înmulțască!

32. Seamnele și minunile care au făcut cu mine Dumnezeu cel Preaînalt, plăcut-au înaintea mea să le vestesc voao

33. Cât sânt de mari și de puternice. Împărăția Lui împărăție veacinică easte și stăpâniia Lui în neam și în neam.

CAP 4

Visul lui Navohodonosor de copaciul cel înalt, tăiat, singur Daniil îl tâlcuiaște; că el din împărăție lăpădându-să, în șapte ani va petrece cu fiiarale. Și-l îndeamnă ca să-și răscumpere păcatele cu milostenii. Însă macar s-au plinit visul, până ce au cunoscut pre Dumnezeu ceriului, nu s-au întors la împărăția sa.

1. u, Navohodonosor, bine petrecând eram în casa mea și bine odrăslind pre scaonul meu.

2. Vis am văzut și m-au înfricoșeat și m-au turburat întru așternutul meu; și vederile capului meu m-au turburat pre mine.

3. Și prin mine s-au pus poruncă ca să aduc înaintea mea pre toți înțelepții Vavilonului, ca să-mi areate tâlcul visului.

4. Și au intrat descântătorii, maghii, gazarinii, haldeii, și le-am spus lor visul, și tâlcuirea lui nu mi-au arătat mie,

5. Până ce au venit Daniil, căruia e numele Valtasar, după numele dumnezeului meu, carele are Duhul Sfânt a lui Dumnezeu întru sine, și i-am spus lui visul.

6. «Valtasar, mai-marele descântătorilor, pre carele te-am cunoscut că Duhul Sfânt a lui Dumnezeu easte întru tine și toată taina nu easte ție cu neputință, auzi vederea visului meu care l-am văzut și tâlcuirea lui spune-mi mie!

7. Și vederile capului meu întru așternutul meu: Văzut-am, și, iată, un copaciu în mijlocul pământului, și înălțimea lui multă.

8. Și s-au mărit copaciul și s-au întărit și înălțimea lui au ajuns până la ceriu, și trupina lui la marginile a tot pământul.

9. Frunzele lui frumoase și roada lui multă și hrană tuturor întru dânsul; și supt dânsul lăcuia fierăle ceale sălbatece și în ramurile lui lăcuia paserile ceriului și dintr-însul să hrănea tot trupul.

10. Văzut-am în vederea nopții întru așternutul meu și, iată, ir, și cel sfânt din ceriu s-au pogorât.

11. Și au strigat cu tărie și așa au zis: ‘Tăiați copaciul și smulgeți ramurile lui și scuturați frunzele lui și răsipiți roadele lui, să fugă fierăle de supt el și paserile din ramurile lui.

12. Însă odrasla rădăcinilor lui în pământ o lăsați și în legătură de fier și de aramă; în iarba cea de afară și în roaoa ceriului va mânea și cu fierăle partea lui în buruiana pământului.

13. Inima lui cea de om să va schimba și inimă de fiiară să va da lui și șapte vremi să vor muta preste el.

14. Prin tâlcuirea lui ir e cuvântul, și graiul sfinților e întrebarea, ca să cunoască cei vii că Domnul easte Cel Preaînalt al împărăției oamenilor și oricui va vrea o va da pre ea și pre cel ce easte ocară la oameni îl va înălța preste ea’.

15. Acesta e visul carele am văzut eu, Navohodonosor împărat, și tu, Valtasar, tâlcuirea lui spune-mi, că toți înțelepții împărăției mele nu-mi pot arăta tâlcuirea lui, iară tu, Daniile, poți, că Duhul lui Dumnezeu cel Sfânt easte întru tine”.

16. Atunci, Daniil, al căruia nume era Valtasar, au stătat amuțit ca într-un ceas și gândurile lui îl turbura pre el; și răspunsă împăratul și zisă: „Valtasare, visul și tâlcul lui să nu te sârguiască!” (a). Și au răspuns Valtasar și au zis: „Doamne, visul acesta să fie celor ce te urăsc pre tine, și tâlcul lui vrăjmașilor tăi!

17. Copaciul carele l-ai văzut, cel ce s-au mărit și s-au întărit, a căruia înălțimea au ajuns la ceriu și tulpina lui preste tot pământul,

18. Și frunzele lui bine înverzite și roada lui multă și hrană tuturor într-însul și supt dânsul lăcuia fieri sălbatece și în ramurile lui lăcuia paserile ceriului,

19. Tu ești, împărate, că te-ai mărit și te-ai întărit și mărima ta s-au înălțat și au ajuns la ceriu, și stăpâniia ta la marginile pământului.

20. Și că au văzut împăratul pre ir și pre cel sfânt pogorându-să din ceriu și au zis: «Smulgeți copaciul și-l stricați pre el, însă odrasla rădăcinilor lui lăsați-o în pământ și în legătură de fier și de aramă și în iarba cea de afară și în roaoa ceriului va petrece și cu fierăle sălbatece va fi partea lui, până ce să vor muta preste el șapte vremi».

21. Acesta e tâlcul lui, împărate, și judecata Celui Preaînalt aceasta easte, carea au sosit asupra domnului meu, împăratului:

22. Șapte ani te vor scoate de la oameni și cu fierăle sălbatece va fi petreacerea ta* și cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni și roaoa ceriului preste tine va cădea și șapte vremi să vor muta preste tine, până vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește preste împărăția oamenilor și cui va vrea o va da pre ea.

23. Și pentru că au zis: «Lăsați odrasla răzise: „Valtasare, visul și tâlcul lui să nu te sârguiască”.

16. (a) În unele bib. nu să află: Și răspunsă împăratul și

*Jos
5, 21

dăcinilor copaciului în pământ», împărăția ta ție va rămânea, dintru carea vei cunoaște putearea cea cerească.

24. Pentru aceea, împărate, sfatul meu placă ție* și păcatele tale cu milostenie le răscumpără și nedreptățile tale cu îndurări săracilor, doară va fi Dumnezeu mult îngăduitoriu păcatelor tale”.

*Sira.
3, 29

25. Acestea toate au venit asupra lui Navohodonosor, împăratului.

26. După doasprăzece luni, la besearica împărăției lui în Vavilon umblând,

27. Răspuns-au împăratul și au zis: „Au nu easte acesta Vavilonul cel mare, care l-am zidit eu casă împărăției, întru tăria puterii meale, spre cinstea măririi meale?”

28. Încă cuvântul în gura împăratului fiind, glas din ceriu s-au făcut: „Ție să zice, Navohodonosoare, împărate: împărăția ta au trecut de la tine.

29. Și dintră oameni te vor scoate pre tine și cu fiarăle câmpului va fi lăcuința ta și cu iarbă, ca pre un bou te vor hrăni pre tine și șeapte vremi să vor muta preste tine, până ce vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește preste împărăția oamenilor și cui va vrea o va da pre ea”.

30. Într-aceiași ceas s-au plinit cuvântul asupra lui Navohodonosor și s-au scos dintră oameni și iarbă ca un bou au mâncat și din roaoa ceriului s-au văpsit trupul lui, până au crescut perii lui ca perii leilor și unghile lui ca ale paserilor.

31. „Și după sfârșitul zilelor, eu, Navohodonosor, rădicat-am ochii miei spre ceriu și mintea mea s-au întors la mine și bine am cuvântat pre Cel Preaînalt și pre Cel Viu în veaci L-am lăudat și L-am mărit,* că putearea Lui e puteare veacinică și împărăția Lui în neam și în neam.

*Jos
7, 27

32. Și toți lăcuitorii pământului ca o nimica sânt înaintea Lui și după voia Lui face întru tăria ceriului și întru lăcașul pământului și nu easte cine să stea împotriva mâniei Lui și să zică Lui: «Pentru ce ai făcut?»

33. Într-acea vreamă, mintea mea s-au întors la mine și la cinstea împărăției meale am venit și chipul meu s-au întors la mine. Și domnii miei și boiarii miei m-au căutat pre mine și întru împărăția mea m-am întărit; și mărire mai multă s-au adaos mie.

34. Acum, dară, eu, Navohodonosor, laud și preaînalt și măresc pre Împăratul ceriului, că toate lucrurile Lui sânt adevărate și cărările Lui, judecăți; și pre toți cei ce umblă cu trufie poate să-i smerească”.

CAP 5

Ospătându-să Valtasar și bind vin, cu boiarii și cu țiiitoarele sale, din vasele ceale sfinte ale besearicii Domnului din Ierusalim și lăudând idolii săi, au vă-

4. (a) În unele nu să află: Iară pre Dumnezeu cel veaci-

CAP 4 ȘI 5

zut deagetele scriind pre păreate, carea scrisoare neputând-o ceti și tâlcui, fără numai Daniil, s-au cinstit; iară împăratul omorându-să în noaptea aceea, au luat împărăția Darie Midul.

1. altasar împărat făcut-au cină mare boiarilor săi o mie și înaintea celor o mie vin era.

2. Și bând Valtasar, au zis, când au gustat vinul, ca să aducă vasele ceale de aur și ceale de argint, care le-au fost adus Navohodonosor, tatăl lui, din besearica Ierusalimului, ca să bea dintr-însele împăratul și boiarii lui și țiiitoarele lui și ceale ce să culca cu el.

3. Și au adus vasele ceale de aur și de argint, care le-au fost adus din besearica lui Dumnezeu cea din Ierusalim, și au beut dintr-însele împăratul și boiarii lui și țiiitoarele lui și ceale ce să culca cu el.

4. Bea vin și lăuda pre dumnezeii cei de aur și de argint și de aramă și de fier și de lemn și de piază; iară pre Dumnezeul cel veacinic nu l-au binecuvântat, Cel ce are puteare preste duhul lor (a).

5. Întru același ceas, au ieșit deagete de mână de om și scriia în preajma luminei, preste spoiala păreatelui casii împărătești. Și împăratul vedea închieturile mâinii carea scriia.

6. Atunci, fața împăratului s-au schimbat și gândurile lui l-au turburat pre el și închieturile șoldurilor lui să dezlega și genunchii lui tremura.

7. Și au strigat împăratul tare să aducă maghi, haldei, gazarini; și au răspuns împăratul și au zis înțelepților Vavilonului: „Oricine va ceti scrisoarea aceasta și tâlcuirea ei îmi va arăta, cu porfiră să va îmbrăca și lanț de aur pregiur grumazii lui și al treilea întru împărăția mea va domni!”

8. Și au intrat toți filosofii împăratului și n-au putut să cetească scrisoarea, nici să areate împăratului tâlcul.

9. Și împăratul Valtasar s-au turburat și chipul lui s-au mutat într-însul și boiarii lui s-au spăimântat.

10. Și au intrat împărăteasa în casa ospățului și au zis: „Împărate, în veaci să trăiești! Să nu te turbure pre tine gândurile tale și fața ta să nu să schimbe!”

11. Easte om întru împărăția ta, întru carele e Duhul lui Dumnezeu. Și în zilele tătâne-tău priveghiiare și înțelegere s-au aflat într-însul; și împăratul Navohodonosor, tatăl tău, l-au pus pre el mai-mare preste descântători și preste maghi și preste haldei și preste gazarini,

12. Că duh mult easte întru el și înțelepciune și înțelegere și tâlcuiște visele și spune ceale ascunse și dezleagă legături-

nic nu l-au binecuvântat, Cel ce are puteare preste duhul lor.

le Daniil, și împăratul i-au pus lui nume Valtasar. Acum, dară, chiiamă-l pre el și-ți va spune tâlcul lui ție”.

13. Atunci, Daniil au intrat înaintea împăratului. Și au zis împăratul cătră Daniil: „Tu ești Daniil, cel din fiii robimei jidovești, carea o au adus împăratul, tatăl meu?”

14. Auzit-am de tine, că Duhul lui Dumnezeu easte întru tine și priveghiiare și înțeleagere și înțelepciune multă s-au aflat întru tine.

15. Și acum, au venit înaintea mea înțelepții, maghii, gazarinii, să cetească mie scrisoarea aceasta și tâlcuirea să mi-o spuie și n-au putut să mi-o spuie.

16. Și eu am auzit de tine, că poți tâlcui tâlcuri; acum, dară, de vei putea ceti scrisoarea aceasta și să-mi spui tâlcul ei, cu porfiră te vei îmbrăca și lanț de aur va fi pregiur de grumazii tăi și al treilea întru împărăția mea vei domni”.

17. Și au zis Daniil înaintea împăratului: „Darurile tale ție le ține și dăruirea casii tale dă-o altuia; iară eu voiu ceti împăratului scriptura și tâlcul ei voiu spuie ție.

18. Împărate, Dumnezeu cel Preainalt împărăție și mărire și cinste și mărire au dat lui Navohodonosor, tatălui tău.

19. Și de mărirea carea i-au dat lui toate noroadele, neamurile și limbile tremura și să temea de fața lui; pre carii vrea el omorea, și pre carii vrea el bătea, și pe carii vrea el înălța și pre carii vrea smerea.

20. Și, când s-au înălțat inima lui și duhul lui s-au întărit a să trufi, s-au pogorât de pre scaonul împărăției sale și cinstea lui s-au luat de la el.

21. Și el s-au scos dintră oameni și inima lui cu fiarăle s-au dat și cu asinii cei sălbateci au fost lăcuința lui, și cu iarbă, ca pre un bou, l-au hrănit pre el* și din roaoa ceriului trupul lui s-au văpsit, până când au cunoscut că Dumnezeu cel Preainalt stăpâneaste preste împărăția oamenilor și cui vrea El, aceluia o dă.

*Sus
4, 22

22. Și tu, dară, Valtasar, fiul lui, n-ai smerit inima ta înaintea lui Dumnezeu, au n-ai știut toate acestea?

23. Și asupra Domnului Dumnezeului ceriului te-ai înălțat și vasele casii Lui le-ai adus înaintea ta și tu și boiarii tăi și țiitoarele tale și ceale ce să culcă cu tine beați vin din eale și pre dumnezeii cei de aur și de argint și de fier și de lemn și de piază, carii nu văd, nici aud, nici cunosc, ai lăudat; și pre Dumnezeu, întru a Căruia mână easte suflarea ta și toate căile tale, pre Acela nu L-ai mărit.

24. Pentru aceea, de la fața Lui s-au trimis închietură de mână și au scris această scrisoare.

25. Și aceasta easte scrisoarea cea scrisă: Mani, techel, fares.

26. Și aceasta e tâlcuirea cuvântului «mani»: Măsurat-au Dumnezeu împărăția ta și o au

plinit pre ea.

27. «Techel»: pusu-s-au în cumpănă și s-au aflat cu scădeare.

28. «Fares»: împărțitu-s-au împărăția ta și s-au dat midilor și persilor”.

29. Și au zis Valtasar și au îmbrăcat pre Daniil cu porfiră, și lanț de aur au pus împregiurul grumazului lui și l-au vestit pre el că easte al treilea biruitoriu întru împărăție.

30. Într-această noapte, s-au omorât împăratul Valtasar, haldeul.

31. Și Darie Midul au luat împărăția, de șezezeci și doi de ani fiind.

CAP 6

Daniil, fiind întră cei trei mai-mari preste toți domnii împărăției, s-au pârât că nu ține porunca împăratului, ci pre Dumnezeu ceriului cinsteaste; pentru aceea, aruncat fiind în groapa leilor și a doao zi nevătămat scos afară, pre pârâșii lui îndată i-au rumpt leii, de care lucru îndemnându-să împăratul, au poruncit întru ținutul său să se teamă de Dumnezeu lui Daniil.

1. i au plăcut înaintea lui Darie și au pus preste împărăție o sută și doazeci de domni, ca să fie întru toată împărăția lui.

2. Și preste aceștia au pus trei rânduitori, dintru carii unul era Daniil, ca să grăiască cu ei domnii, să nu supere pre împăratul.

3. Și au fost Daniil preste ei, că duh mult era întru el, și împăratul l-au pus pre el preste toată împărăția sa.

4. Și rânduitorii și domnii căuta să afle vină asupra lui Daniil, și nici o vină și greșală și păcat nu au aflat întru el, că era credincios.

5. Și au zis rânduitorii: „Nu vom afla asupra lui Daniil vină, fără numai pentru leagea Dumnezeului lui”.

6. Atunci, rânduitorii și domnii au stătut înaintea împăratului și au zis lui Darie: „Împărate, în veaci să trăiești!

7. Sfat au făcut toți cei ce sânt preste împărăția ta mai-marii oștilor, și domnii, boiarii și ispravnicii, ca să așeze cu așezământ împărătesc și să întărească poruncă ca oricarele va ceare de la vreun dumnezeu sau om ceare, până în treizeci de zile, fără numai de la tine, împărate, să se arunce în groapa leilor.

8. Acum, dară, împărate, pune poruncă și dă scrisoare ca să nu să schimbe așezământul perșilor și al midilor”.

9. Atunci, împăratul Darie au poruncit a să scrie porunca.

10. Și Daniil, când au cunoscut că s-au scris porunca, au intrat în casa sa și ferestrele deschise în foșorul lui cătră Ierusalim și de trei ori în zi ingenunchiia și să ruga și să mărturisea înaintea Dumnezeului său, precum să obicinuisă și mai înainte a face.

11. Atunci, bărbații aceia au păzit și au aflat pre Daniil rugându-să și umilindu-să Dumnezeului său.

12. Și ducându-să, au zis împăratului: „Împărate, au n-ai pus poruncă ca tot omul carele va ceare de la vreun dumnezeu și de la om ceare până în treizeci de zile, fără numai de la tine, împărate, să se arunce în groapa leilor?” Și au zis împăratul: „Adevărat, cuvântul și așezământul midilor și a persilor nu va trece”.

13. Atunci, au răspuns și au zis înaintea împăratului: „Daniil, carele easte dintru fiii robiei jidovești, nu s-au supus poruncii tale și de trei ori în zi ceare de la Dumnezeul său cearele sale”.

14. Atunci, împăratul, auzând cuvântul acela, foarte s-au întristat de aceasta și pentru Daniil s-au nevoit să-l izbăvească pre el; și până sara s-au silit să-l scoată pre el.

15. Atunci, bărbații aceia au zis împăratului: „Să știi, împărate, că mideanilor și persilor nu să cade să mute leagea și așezământul care au așezat împăratul”.

16. Atunci împăratul au poruncit și au adus pre Daniil și l-au aruncat în groapa leilor; și au zis împăratul lui Daniil: „Dumnezeul tău, Căruia tu slujești pururea, Acela te va izbăvi pre tine”.

17. Și au adus o piatră și o au pus pre gura gropii și o au pecetluit împăratul cu inelul său și cu inealele boiarilor săi, ca să nu să facă ceva viclesug asupra lui Daniil.

18. Și s-au dus împăratul la casa sa și s-au culcat necinat și bucate n-au adus lui și somnul s-au depărtat de la dânsul; și au încuiat Dumnezeu gurile leilor și n-au vătămat pre Daniil.

19. Atunci, împăratul, sculându-să dimineața la ziuo, reapede au venit la groapa leilor.

20. Și apropiindu-să el de groapă, au strigat pre Daniil cu glas mare: „Daniile, robul lui Dumnezeu celui viu, Dumnezeul tău, Căruia tu slujești pururea, au, doară, au putut să te scoată din gura leilor?”

21. Iară Daniil, răspunzind, au zis cătră împăratul: „Împărate, în veaci să trăiești!

1 Mac. 22. Dumnezeul meu au trimis pre îngerul
2, 60 Său și au închis gurile leilor și nu m-au stricat
3 Maca. pre mine, că s-au aflat dreptate întru mine
6, 7 înaintea Lui; și înaintea ta, împărate, greșală n-am făcut!”

23. Atunci, împăratul s-au bucurat foarte de dânsul și au poruncit să scoată pre Daniil din groapă; și au scos pre Daniil din groapă și nici o stricăciune nu s-au aflat întru el, pentru că au crezut întru Dumnezeul său.

24. Și au poruncit împăratul și au adus pre bărbații cei ce au pârât pre Daniil și i-au aruncat pre ei în groapa leilor și pre fiii lor și pre muierile lor. Și n-au ajuns la fundul gropii până ce i-au fărâmat pre ei leii și toate oasăle lor le-au mărunțit.

25. Atunci, Darie împărat au scris la toate noroadele, neamurile și limbile care lăcuiesc în tot pământul: „Pace voao să se înmulțască!

26. De la fața mea s-au pus poruncă, ca în-

tru toată stăpânirea împărăției mele să se cutremure și să se teamă de fața Dumnezeului lui Daniil, că acesta easte Dumnezeul cel viu, Carele petreace în veaci, și împărăția Lui nu să va strica și stăpânirea Lui până în sfârșit, 27. Cel ce apără și face seamne și minuni în ceriu și pre pământ, Carele au scos pre Daniil din gura leilor”.

28. Și Daniil s-au îndreptat (a) întru împărăția lui Darie și întru împărăția lui Chir Persului.

CAP 7

Vedenia lui Daniil despre patru fieri, ce însămnă patru împărății. Despre cel vechiu de zile și de împărăția lui și de slujitori, carele judecând au perit fierile. De acesta apropiindu-să fiiul omenesc, ia puteare veacinică și împărăție nestricăcioasă. Să arată împărățiile ceale însămnate prin fiară și mai vârtos ceale ce să însămnează prin a patra fiară și prin coarnele ei, carea va împărăți până la vreamă și la vremi și la mijlocul vremilor.

1. n anul dintâiu a lui Valtasar, împăratului haldeilor, Daniil au văzut vis. Și vederile capului lui întru așternutul lui și visul lui l-au scris. Începutul cuvintelor lui:

2. „Eu, Daniil, văzut-am întru vedenia mea noaptea. Și, iată, patru vânturi ale ceriului au lovit în Marea cea Mare.

3. Și patru fieri mari ieșea din mare, osibite întră sine.

4. Cea dintâiu era aseamenea leoaiei și aripile ei ca aripile vulturului. Văzut-am până s-au smuls aripile ei și s-au rădicat de pre pământ și pre picioare de om au stătut și inimă de om s-au dat ei.

5. Și, iată, altă fiară, aseamenea ursoaiei; și într-o parte au stătut și trei coaste în gura ei, întră dinții ei, și așa să zicea ei: «Scoală-te, mănăcă cărnuri multe!»

6. După aceasta, am văzut și, iată, altă fiară, ca un pardos; și patru aripi de pasăre avea pre sine și patru capete avea fiara și puteare s-au dat ei.

7. După aceasta, am văzut și, iată, a patra fiară, groaznică și minunată și tare foarte; și dinții ei de fier și mari și unghile ei de aramă, mănăcând și sfărâmând; și ce rămânea cu picioarele sale călca. Și aceasta era cu mult mai într-alt chip decât toate fierile ceale mai dinainte și avea zece coarne.

8. Și mă uitam la coarnele ei și, iată, alt corn mic au ieșit din mijlocul lor; și trei coarne ale ei din ceale dintâiu s-au smult dinaintea feții aceluia. Și, iată, ochi ca ochii omului era în cornul acela și gură mare, grăitoare, și făcea războiu cu sfinții.

9. Văzut-am până ce s-au pus scaonele și au șezut Cel Vechiu de zile. Și îmbrăcăminte Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui ca lâna curată. Scaonul Lui, pară de foc; roatele lui, foc arzătoriu.

28. (a) Au sporit.

Apoc. 10. Râu de foc cura ieșind dinaintea Lui,
4, 11 mii de mii slujii Lui și întunecare de întunecare sta înaintea Lui! Judecătorul au șezut și cărțile s-au deschis.

11. Văzut-am atunci pentru glasul cuvintelor celor mari ce le-au grăit cornul acela. Și am văzut până s-au omorât fiiara și au perit, iar trupul ei s-au dat să se arză în foc.

12. Și acelorlalte fieri li s-au luat săpânirea și lungime vieții s-au dat lor, până la vreme și vreme.

13. Văzut-am întru vedenia nopții și, iată, cu norii ceriului, ca un Fiiu Omenesc vinea și până la Cel Vechiu de zile au sosit și înaintea Lui s-au adus.

*Mihea 4, 7
Luca 1, 32
14. Și s-au dat Lui stăpânirea și cinstea și împărăția; și toate noroadele și neamurile și limbile Lui vor sluji.* Și stăpânirea Lui, stăpânire veacinică, carea nu va trece și împărăția Lui nu să va strica.

15. Îngrozitu-s-au duhul meu întru mine, eu, Daniil, și vederile capului meu împreună mă turbură.

16. Și m-am apropiat la unul din cei ce sta și adevărul cercam de la el pentru toate acestea. Și mi-au spus mie adevărul și tâlcuirea cuvintelor mi-au arătat mie:

17. «Aceste patru fieri, patru împărății să vor scula pre pământ, care să vor strica.

18. Și vor lua împărăția sfinții Celui Preaînalt și o vor ținea până în veacul veacurilor».

19. Și am cercat cu deadinsul pentru fiiara cea de a patra, carea era cu mult mai într-alt chip decât toate fierile și groaznică foarte; dinții ei, de fier, unghile ei, de aramă, mâncând și sfărâmând; și ce rămânea cu picioarele sale călca.

20. Și pentru ceale zece coarne din capul ei și pentru celalalt care au ieșit și au smult trei din ceale mai dintâiu și pentru cornul în carele era ochi și gură grăind mari și vederea lui era mai mare decât a celorlalte.

21. Văzut-am, și cornul acela făcea războiu cu sfinții și s-au întărit mai mult decât ei.

22. Până ce au venit Cel Vechiu de zile și au dat judecată sfinților Celui Preaînalt; și vremea au sosit și împărăția o au ținut sfinții.

23. Și au zis: «Fiiara a patra, împărăția a patra va fi pre pământ, carea va întreace toate împărățiile și va mânca tot pământul și-l va călca și-l va tăia pre el.

24. Și ceale zece coarne ale ei, zece împărați să vor scula și după ei să va scula altul, carele va întreace cu răutățile pre toți cei mai dinainte și pre trei împărați va smeri.

25. Și cuvinte va grăi asupra Celui Preaînalt și pre sfinții Celui Preaînalt va amăgi și va cugeta să schimbe vremile și legea și să va da în mâinile lui până la vreme și vremi și jumătate de vreme.

2. (a) Poarta de cătră lac. 3. (b) Înaintea lacu-

26. Și judecata va șede și stăpânirea lui o vor muta, ca să o strice și să o piarză până în sfârșit.

27. Și împărăția și putearea și mărimea împăraților celor de supt tot ceriul s-au dat sfinților Celui Preaînalt și împărăția Lui e împărăție veacinică; și toate stăpânirile vor sluji Lui și vor asculta de El».

28. Până aici e sfârșitul cuvântului. Eu, Daniil, gândurile mele mult m-au turburat și fața mea s-au schimbat și cuvântul în inima mea l-am păzit.

CAP 8

Vedenia de berbeacele cel cu doao coarne, care însemnează pre împăratul midilor și a persilor; și de țapul cel cu un corn, care însemnează pre împăratul grecilor și după aceea cu patru coarne; și au învins pre berbeace. Să adaoge și prorocia de împăratul cel fără de rușine și de tirănia lui, de vicleșug și de mândria, carele fără mână să va zdrobi.

1. n anul al treilea a împărăției lui Valtasar împărat, vedenie s-au arătat mie, eu, Daniil, după ce s-au arătat mie la început.

2. Eram în Susa, cetatea cea împărătească, carea easte în țara Elamului, și am văzut în vedenie și eram la Uval (a).

3. Și am rădicat ochii miei și văzui și, iată, un berbeace sta înaintea lui Uval (b); și avea coarne și coarnele era înalte și unul mai înalt decât altul; și cel mai înalt au crescut de margini.

4. Și au văzut berbeacele împungând asupra mării și asupra miezului nopții și a austrului și toate fierile nu putea sta înaintea lui și nu era cine să le scoată din mâna lui. Și au făcut după voia sa și s-au mărit.

5. Și eu priveam (v) și, iată, un țap de capre venea de cătră amiazăzi preste fața a tot pământul; și țapul avea un corn, care să vedea întră ochii lui.

6. Și au venit țapul până la berbeacele carele avea coarne, pre carele l-am văzut stând înaintea lui Uval; și au alergat la el întru pornirea puterii sale.

7. Și l-am văzut pre el până ce au ajuns la berbeace și s-au răpezit asupra lui și au lovit pre berbeace și i-au zdrobit amândoao coarnele lui; și nu au putut berbeacele să stea înaintea lui și l-au trântit la pământ și l-au călcat și nu au fost cine să scoată berbeacele din mâna lui.

8. Și țapul caprelor s-au mărit foarte și s-au întărit și s-au zdrobit cornul lui cel mare și au crescut patru coarne dedesuptul lui, spre patru vânturi ale ceriului.

9. Și dintru unul dintr-însele au ieșit corn tare și s-au mărit foarte cătră austru și cătră răsărit.

10. Și s-au mărit până la putearea ceriului lui. 5. (v) Eram înțelegând.

și au aruncat jos pre pământ din putearea ceriului și din steale și le-au călcat pre eale.

11. Și până la mai-marele puterii s-au mărit (g) și pentru el s-au turburat jertva și el au sporit și besearica s-au pustiit.

12. Și s-au dat preste jertvă păcat și s-au lăpădat jos dreptatea și au făcut și au sporit el.

13. Și am auzit pre un sfânt grăind; și au zis un sfânt lui felmon celui ce grăia: „Până când vederea va sta și jertva ceaea ce s-au luat și păcatul pustiirii cel ce s-au dat și besearica și putearea să va călca?”

14. Și i-au zis lui: „Până sara și dimineața, zile doao mii și trei sute și să va curăți besearica”.

15. Și au fost deaca am văzut eu, Daniil, vedenia și am cercat înțeleagerea; iată, au stătut înaintea mea ca o vedere de bărbat.

16. Și am auzit glas de bărbat întră Uval și au chemat și au zis: „Gavriile, fă pre acela să înțeleagă vedenia!”

17. Și au venit și au stătut lângă mine; și când au venit el m-am spăriat și căzuiu pre fața mea. Și au zis cătră mine: „Înțeleage, fiiul omului, că încă la sfârșitul vremii va fi vedenia!”

18. Și grăind el cu mine, am căzut cu fața mea la pământ; și s-au atins de mine și m-au pus pre picioarele mele.

19. Și au zis: „Iată, eu arăt ție ceale ce vor să fie în zilele ceale de pre urmă a mâniei, încă la sfârșitul vremii.

20. Berbeacele care l-ai văzut, carele avea coarne, easte împăratul midilor și a persilor,

21. Iară țapul caprelor împăratul elinilor easte, și cornul cel mare, carele era întră ochii lui, acesta easte împăratul cel dintăiu.

22. Și cel ce s-au zdrobit și au crescut patru coarne dedesuptul lui, patru împărați din neamul lui să vor scula și nu cu putearea lui.

23. Și la zilele ceale de pre urmă ale împărăției lor, când să vor plini păcatele lor, să va scula un împărat fără de rușine la față și carele va înțeleage gâciturile.

24. Și putearea lui să va întări, măcar că nu cu vârtutea sa, și minunat va strica și va spori și va face și va piiarde pre cei tari și pre norodul cel sfânt.

25. Și jugul sarcinii lui să va spori, vicleșug va fi în mâna lui și cu inima sa să va mări și cu vicleșug va strica pre mulți și spre piiarderea multora va sta (d) și ca pre niște oauo în mâni va zdrobi pre ei.

26. Și vedenia cea de seara și cea de dimineața, ce s-au zis, adevărată easte și tu pecetluiaste vederea, că după zile multe va fi”.

27. Și eu, Daniil, am zăcut și am fost bolnav vro câteva zile. Și m-am sculat

11. (g) În cea veachie easte: Și până la voivod va mântui robia. 25. (d) În cea veachie să găseaste și aceasta: și preste

și făceam lucrurile împăratului și mă miram de vedenie și nu era cine să o înțeleagă.

CAP 9

După ce să roagă Daniil și mărturiseaste că jidovii, pentru păcatele sale și ale părinților, au venit la mare năcaz, cerând mila lui Dumnezeu spre norodul său, i să face descoperirea a șeptezeci de săptămâni până la ungerea Sfântului Sfinților și de moartea Domnului Hristos și de a norodului celui ce va peri și despre urâciunea pustiirii în besearică.

1. **N** anul dintăiu a lui Darie, fiului lui Asuir, din sămânța midea-
nilor, carele au împărătit preste
împărăția haldeilor,

2. În anul dintăiu a împărăției lui, eu, Daniil, am înțeles din cărți* numărul anilor de care au fost cuvântul Domnului cătră Ieremiia prorocul, ca să se plinească pustiirea Ierusalimului în șeptezeci de ani.

*Ieremi.
25, 11
29, 10

3. Și am dat fața mea cătră Domnul Dumnezeu, ca să cerc cu cearere și cu rugăciune, cu posturi și cu sac și cu cenușe.

4. M-am rugat cătră Domnul Dumnezeul mieu, și m-am mărturisit și am zis:* „Doamne, Dumnezeule cel mare și minunat, Carele păzești legătura Ta și mila Ta celor ce Te iubesc pre Tine și celor ce păzesc poruncile Tale!

*Neem.
1, 5

5.* Păcătuit-am, făcut-am nedreptate și fărădeleage și ne-am depărtat și ne-am abătut de la poruncile și de la judecățile Tale.

*Varuh
1, 17

6. Și n-am ascultat pre robii Tăi, prorocii, carii grăia cu numele Tău cătră împărății noștri și cătră boiarii noștri și cătră părinții noștri și cătră tot norodul pământului.

7. Ție, Doamne, dreptatea, și noao rușinea feții, precum easte aceasta în zioa aceasta omului ludei și celor ce lăcuiesc în Ierusalim și tot Israilului, celor de aproape și celor de departe, în tot pământul unde i-ai răsipit pre ei pentru urgisirea cu carea Te-au urgisit pre Tine.

8. Doamne, noao rușinea feții, și împărățiilor noștri și boiarilor noștri și părinților noștri, carii am greșit Ție;

9. Ție, Domnului Dumnezeului nostru, îndurările și milele, că ne-am depărtat de la Domnul.

10. Și n-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, și n-am umblat în legile Lui, care le-au dat noao prin mâinile robilor Săi, prorocilor.

11. Și tot Israilul au călcat leagea Ta și s-au abătut, ca să nu auză glasul Tău; și au venit preste noi osânda și blăstăm* cel scris în Leagea lui Moisi, robului lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit Lui.

*2 Leage
27, 15

12. Și au întărit cuvintele Sale, care au grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, carii ne-au judecat pre noi, ca să aducă preste noi răutăți mari, ca care n-au

Stăpânitoriul stăpânitorilor va sta.

fost supt tot ceriul ca ceale ce s-au făcut în Ierusalim.

13. Precum easte scris în Leagea lui Moisi, toate răutățile aceastea au venit preste noi și nu ne-am rugat feții Domnului Dumnezeului nostru ca să ne întorcem de la strâmbătățile noastre și să umblăm întru tot adevărul.

14. Și au privit Domnul Dumnezeul nostru preste răutatea noastră și o au adus preste noi, că drept e Domnul Dumnezeul nostru întru toate lucrurile Lui care au făcut, iară noi n-am ascultat cuvântul Lui.

*Ieșire 14, 22
Plânge. 2, 11
Varuh 2, 11

15.* Și acum, Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai scos pre norodul Tău din pământul Eghiptului cu mână tare și ai făcut Ție nume, precum easte în zioa aceasta, păcătuit-am, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

16. Doamne, cu toată mila Ta întoarce mâniia Ta și urgiia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, muntele cel sfânt al Tău, că am păcătuit cu strâmbătățile noastre și ale părinților noștri; Ierusalimul și norodul Tău ocară s-au făcut la toți cei dimpregiurul nostru.

17. Și acum, ascultă, Doamne Dumnezeul nostru, rugăciunile robului Tău și cearerile lui și arată fața Ta preste sfințeniia Ta cea pustie, pentru Tine, Doamne!

18. Pleacă, Dumnezeul meu, ureachiia Ta și auzi, deschide ochii Tăi și vezi perirea noastră și a cetății Tale în carea s-au chemat numele Tău, că nu pentru dreptățile noastre cădem înaintea Ta rugându-ne, ci pentru îndurările Tale ceale multe.

19. Doamne, ascultă! Doamne, curățește! Doamne, ia aminte! Doamne, fă și nu zăbovi pentru Tine, Doamne Dumnezeul meu, că numele Tău s-au chemat preste cetatea Ta și preste norodul Tău!”

20. Și încă grăind eu și rugându-mă și mărturisind păcatele mele și păcatele norodului meu, Israil, și vărsând rugăciunea mea înaintea Domnului Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfânt a Domnului Dumnezeului meu,

21. Și grăind încă eu rugăciunea, iată, bărbatul Gavriil, pre carele l-am fost văzut, la începutul vedeniei, zburând, și s-au atins de mine ca în ceasul jertvei de seara.

22. Și m-au făcut să înțeleg și au grăit cu mine și au zis: „Daniile, acum am ieșit, ca să te fac să înțelegi.

23. La începutul rugăciunii tale au ieșit cuvânt și eu am venit să spui ție că bărbatul doririlor ești tu. Și ia aminte la cuvânt și înțeleage vedeniia.

*Ioan 1, 46

24.* Șeaptezeci de săptămâni s-au tăiat preste norodul Tău și preste cetatea cea sfân-

25. (a) În cea veachie easte: Și să știi și să înțelegi, de la ieșirea cuvântului, ca să se răspunză și să se zidească Ierusalimul.

27. (b) Acest vers în cea veachie așa easte: Și va întări făgăduința la mulți o săptămână, și jumătate de săptămână va înceta jertvenicul și jertvele și

tă, ca să se sfârșască păcatul și să se pecetluiască păcatele. Și să se șteargă fărădelegile și să se curățască nedreptățile, și să se aducă dreptate veacinică și să se pecetluiască vedeniia și prorocul și să se ungă Sfântul Sfinților.

25. Să știi, dară, și să cunoști că de la ieșirea cuvântului ca iarăși să se zidească Ierusalimul (a) până la Hristos, Povățuitoriul, săptămâni șapte și săptămâni șesezeci și doao vor fi și să va întoarce și să va zidi ulița și zidul și să vor deșerta vremile.

26. Și după șesezeci și doao de săptămâni va peri ungerea și judecată nu easte întru dânsa, iară cetatea și besearica o va strica cu povățuitoriul cel viitoriu; și să vor tăia întru potop; și după sfârșitul războiului celui tăiat, rânduia pustiire.

27. Și va întări legătura la mulți, o săptămână, și în mijlocul săptămânii va înceta jertva și turnarea;* și în besearică va fi urâciunea pustiirilor și până la sfârșitul vremii nu va înceta pustiirea” (b).

*Mate. 24, 15

CAP 10

Năcăjit fiind Daniil, veade un bărbat cu vadin îmbrăcat, și înfricoșindu-să și tremurând, să întărească odată și de altă dată. Despre căpeteniia perșilor și a elinilor și despre Mihail, mai-marele jidovilor.

1. n anul al treilea a lui Chir, împăratul persilor, cuvânt s-au descoperit lui Daniil, carele s-au numit Valtasar; și adevărat era cuvântul și puteare mare și înțeleagere s-au dat lui întru vedere.

2. „În zilele acealea, eu, Daniil, am plâns trei săptămâni de zile,

3. Pâinea doririlor n-am mâncat și carne și vin n-au intrat în gura mea și cu unsoare nu m-am uns până ce s-au plinit trei săptămâni de zile.

4. În zioa a doaozeci și patru a lunii din-tâiu eram eu lângă râul cel mare; acesta easte Tigris în Dechel.

5. Și am rădicat ochii miei și am văzut; și, iată, un bărbat îmbrăcat cu vadin și mijlocul lui încins cu aur ofaz.

6. Și trupul lui ca tarsisul și fața lui ca fulgerul și ochii lui ca făcliile de foc și brațele lui și coapsele lui ca arama ce sclipeaște și glasul cuvintelor lui ca glas de gloată.

7. Și am văzut eu, Daniil, sânșur vedeniia, și bărbății cei ce era cu mine n-au văzut

aripă de stângere și până la săvârșit, și cu sânșuire va rândui spre stângere și va întări făgăduința de la mulți o săptămână; și întru cea jumătate de săptămână să va rădica jertva și turnarea și preste sfințire urâciunea pustiirilor va fi, și până la săvârșitul vremii săvârșit să va da spre pustiire.

vedeniia, ci spăimântare mare au căzut preste ei și au fugit cu frică.

8. Și am rămas eu singur și am văzut această vedea mare și n-au rămas întru mine tărie și mărirea mea s-au schimbat întru stricăciune și mi-au perit tăriia.

9. Și am auzit glasul cuvintelor lui, și când am auzit eu glasul cuvintelor lui m-am umilit și am căzut cu fața pre pământ.

10. Și, iată, o mână s-au atins de mine și m-au rădicat pre genunchele mele și pre palmele mâinilor mele.

11. Și au zis cătră mine: «Daniile, bărbatul doririlor, înțelege cuvintele ceale ce le voiu grăi eu cătră tine și stai întru starea ta, că acum sânt eu trimis la tine». Și după ce au grăit el cuvântul acesta, m-am sculat tremurând.

12. Și au zis cătră mine: «Nu te teame, Daniile, că din zioa dintâiu în carea ai dat inima ta ca să înțelegi și să te năcăjești pre tine înaintea Domnului Dumnezeului tău, s-au auzit cuvintele tale și eu am venit întru cuvintele tale.

13. Și mai-marele împărăției persilor au stătut înaintea mea doazeci și una de zile și, iată, Mihail, unul din cei mai dintâiu dintră cei mai mari, au venit să-mi ajute mie și pre el l-am lăsat acolo cu mai-marele împărăției persilor.

14. Și am venit să spui ție oricâte să vor întâmpla norodului tău în zilele ceale de apoi, că încă vedeniia după zile multe să va plini».

15. Și când grăia el cu mine cuvintele aceastea, am căzut (a) cu fața mea pre pământ și m-am umilit.

16. Și iată că asămănarea fiiului omului s-au atins de buzele mele și au deșchis gura mea și am grăit și am zis cătră cel ce sta înaintea mea: «Doamne, văzându-Te eu pre Tine, s-au întors ceale dinlăuntru ale mele întru mine și nu am puteare.

17. Și cum va putea robul Tău, Doamne, a grăi cu domnul meu acesta? Și de acum nu va fi întru mine tărie, și suflare nu au rămas întru mine».

18. Și au adaos și m-au atins pre mine ca o vedea de om și m-au întărit.

19. Și mi-au zis mie: «Nu te teame, bărbatul doririlor! Pace ție! Îmbărbătează-te și te întărește!» Și grăind el cu mine, m-am întărit și am zis: «Grăiască domnul meu, că m-ai întărit pre mine!»

20. Și au zis: «Dară știi pentru ce am venit la tine? Și acum mă voiu întoarce ca să mă războiesc cu mai-marele perșilor. Și eu ieșeam și mai-marele elinilor vinea.

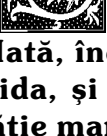
21. Însă voiu spune ție ce e rânduit în scriptura adevărului și nime nu easte care să mă ajute întru aceastea, fără numai Mihail, mai-marele vostru.

15. (a) Dat.

CAP 11

Prorocie despre împărății Persidii, despre împăratul elinilor, de războaiele și de leșuirile întră împărății austrului și a miezul noptii; și de împăratul care pre Dumnezeul dumnezeilor nu-L va băga în samă, ci multe va grăi împotriva Lui; și care părți va stăpâni și care vor scăpa de dânsul.

1. i în anul cel dintâiu a lui Chir, eu am stătut în vârtute și în tărie (a).

2. Și acum adevărul voiu spune ție: Iată, încă trei împărați să vor scula în Persida, și al patrulea să va îmbogăți cu bogăție mare mai mult decât toți; și, după ce va stăpâni el avuția sa, să va scula asupra tuturor împărățiilor elinești.

3. Și să va scula împărat tare și va stăpâni stăpânire multă și va face după voia sa.

4. Și după ce va sta împărăția lui, să va sfărâma și să va împărți la ceale patru vânturi ale ceriului și nu la cei după el, nici după domniia lui carea au domnit, că să va smulge împărăția lui și altora afară dintru aceștia să va da.

5. Și să va întări împăratul austrului și unul din boiarii lui să va întări asupra lui și va domni domnie multă.

6. Și după ce vor trece anii lui, să vor amesteca; și fata împăratului austrului va intra la împăratul miiazănoptii, ca să facă tocmeale cu el și nu va birui putearea brațului și nu va sta sãmânța lui și să va da ea și cei ce o aduc pre ea și fecioara și cel ce întărește pre ea.

7. Și întru vremi scula-să-va floarea rădăcinii ei asupra gătirii lui și va veni spre puteare și va intra cătră întăririle împăratului miiazănoptii și va face întru ei și să va întări.

8. Și încă pre dumnezeii lor cu topitorii lor, tot vasul poftit a lor de argint și de aur, cu robire va duce la Eghipt și el va sta mai mult decât împăratul miiazănoptii.

9. Și va intra la împărăția împăratului austrului și să va înturna la pământul său.

10. Și fiii lui vor aduna gloată de puteri multe și va veni venind, înecând, și va trece și va șede și împreună înainte să va încleșta până la vârtutea lui.

11. Și să va sălbătăci împăratul austrului și va ieși și să va bate cu împăratul miiazănoptii și va pune gloată multă și să va da gloată în mâna lui.

12. Și va lua gloata și să va înălța inima lui și va oborî zeci de mii și nu să va întări.

13. Și să va înturna împăratul miiazănoptii și va aduce gloată mai multă decât întâiu și la săvârșitul vremilor veni-vor întrări cu puteare mare și cu aveare multă.

1. (a) M-am împuternicit și m-am întărit.

Isaiia 19, 16 14. Și în vremile acealea mulți să vor rădica asupra împăratului austrului și fiii, omorătorii norodului tău, rădica-să-vor a întări vedea și vor slăbi.

15. Și va intra împăratul miazănoptii și va vărsa turnare de pământ și va lua cetăți tari; și brațele împăratului austrului nu vor sta și să vor scula aleșii lui și nu va fi putere a starea.

16. Și va face cel ce intră la el după voia lui și nu va fi cine să stea înaintea feții lui și va sta în pământul savirului și să va sfârși în mâna lui.

17. Și va pune fața sa ca să între cu toată tăria împărăției sale și dreptate toate împreună cu el va face și pre fata muierilor o va da lui să o strice pre ea; și nu va rămâna și nu va fi a lui.

18. Și va întoarce fața sa la ostroave și va lua multe și pre boiari mari va face să înceteaze de la ocară lor, însă ocară lui să va întoarce la el.

19. Și va întoarce fața sa la puterea pământului și va slăbi și va cădea și nu să va afla.

20. Și să va scula din rădăcina lui odraslă de împărăție preste gățirea lui îndreptând, făcând mărirea împărăției, și în zilele acealea să va surpa, și nu cu feațe, nici cu războiu.

21. Sta-va pre gățirea lui, ocărătu-s-au și n-au dat spre el mărirea de împărăție; și va veni cu bună tocmeală și va întări împărățiile întru alunecări.

22. Și brațurile celui ce îneacă să vor îneca de cătră fața lui și să vor zdrobi și povățuitorul așezământului.

23. Și dintru amestecătură va face viclesug tătâne-său și să va sui și să va întări asupra lui cu puțin neam.

24. Și cu bună tocmeală; și va veni în țările ceale de aproape și va face care n-au făcut părinții lui și părinții părinților lui, prăzi și jefuiri și avearea lor va răsipi și asupra Eghiptului va gândi gândurile sale până la o vreme.

25. Și va rădica puterea sa și inima sa asupra împăratului austrului cu putere mare; și împăratul austrului va da războiu, și cu putere mare și tare foarte, și nu va sta, că vor gândi asupra lui gânduri.

26. Și vor mânca ceale trebuincioase ale lui și-l vor sfărma pre el și puteri va acoperi și vor cădea răniți mulți.

27. Și amândoi împărății inimilor lor spre rău, și la o masă minciuni vor grăi și nu să va îndrepta, căci sfârșitul va fi la vreme.

28. Și să va întoarce în pământul său cu aveare multă și inima lui spre așezământul de lege cel sfânt; și va face și să va întoarce la pământul său.

29. La vreme să va întoarce și va veni la austru și nu va fi ca cea dintăiu și

ca cea de apoi.

30.* Și vor intra întru el chitii cei ce ies și să va smeri și să va întoarce și să va mâniia pre așezământul de lege cel sfânt și va face și să va întoarce și va înțeleage spre cei ce părăsesc așezământul de lege cel sfânt.

31. Și brațuri și sămințe dintru el să vor scula și vor spurca sfințirea puterniciei și vor muta neîncetarea și vor da urâciunile celor stânși.

32. Și cei ce fac fărădelegile așezământul de lege vor aduce întru alunecări, și noroadele ceale ce cunosc pre Dumnezeu lui să vor întări și vor face.

33. Și cei pricepuți ai norodului priceape-să-vor la multe și vor slăbi întru sabie și întru pară de foc și întru robie și întru jaf de zile.

34. Și slăbind ei, să vor ajuta ajutoriu mic și să vor adaoge la ei mulți întru alunecări.

35. Și din cei ce înțeleg vor slăbi a lămuri pre ei și a-i aleage și a-i înălbi până la sfârșitul vremii, că încă va fi vreme.

36. Și va face după voia lui, și împăratul să va înălța și să va mări preste tot dumnezeul și preste Dumnezeu dumnezeilor, și va grăi cu sumeție și va îndrepta până unde să va sfârși mâniia, că spre sfârșire va fi.

37. Și spre toți dumnezeii părinților săi nu va înțeleage, și pofta muierilor, și spre tot dumnezeul nu va înțeleage, că preste toți să va mări.

38. Și pre dumnezeul maozin în locul său va mări și pre dumnezeul care nu l-au cunoscut părinții lui îl va mări cu aur și cu argint și cu pietri scumpe și întru poftă.

39. Și va face aceastea ca să întărească țările cu dumnezeu străin, căruia va cunoaște, și va înmulți mărirea și va supune pre mulți și pământ va împărți în daruri.

40. Și la sfârșitul vremii să va împunge cu împăratul austrului și să va aduna la el împăratul mieziinoptii cu cară și cu călăreți și cu corăbii multe și va intra în țară și va sfărâma și va treace.

41. Și va intra la pământul savain și mulți vor slăbi și aceștia vor scăpa din mâna lui: Edomul și Moavul și biruința fiilor lui Amon.

42. Și va întinde mâna sa preste pământ, și pământul Eghiptului nu va fi spre mântuire.

43. Și va domni întru ceale ascunse ale aurului și ale argintului, și întru toate poftele Eghiptului și ale livilor și ale etiopilor, întru țările lor.

44. Și auziri și sârguiale îl vor turbura pre el, de la răsărituri și de la miazănoapte, și va veni cu mânie multă, ca să străce și să piarză pre mulți.

45. Și va întinde cortul său la Afadanon întră mări, spre muntele savain cel sfânt

*Nume.
24, 24

și va veni până la partea lui și nu va fi cel ce-l mântuiește pre el!

CAP 12

După mult năcaz, să vor mântui rămășițele jidovilor. Unii dintră morți vor învia spre viață, iară unii spre ocară. Iară cei învățați și învățătorii vor străluci. Despre doi, carii stau la țermurii râului, și despre bărbatul cel îmbrăcat cu vadin, care deschide așezământul vremii, și despre plinirea aceștii prorocii la vremea rânduită.

1. i în zilele acealea, scula-să-va Mihail, boiariul cel mare, cel ce stă pentru fiii norodului tău, și va fi vreme de năcaz, care nu au fost ca aceasta de când au fost neam pre pământ până în vremea aceasta; și în vremea aceea, să va mântui norodul tău tot, carele s-au aflat scris în carte.

*Mate. 25, 46
Ioan 5, 29

2. Și mulți din cei ce dormia în țărâna pământului să vor scula,* unii la viață veacinică și unii la ocară și la rușine veacinică.

3. Și cei ce au fost înțelegători vor străluci ca lumina tăriei și dintru dreptii cei mulți ca stealele, în veac și încă.

4. Și tu, Daniile, astupă cuvintele și pecetluiește cartea până la vremea sfârșirei, până să vor învăța mulți și să va înmulți mintea».

5. Și am văzut eu, Daniil, și, iată, alți doi sta, unul dincoace de marginea râului și unul dincolo de marginea râului.

6. Și am zis bărbatului celui îmbrăcat cu vadin, carele era deasupra apei râului: «Până când va fi sfârșitul minunilor celor ce ai zis?»

7. Și am auzit pre omul cel îmbrăcat cu ceale de vadin, carele era deasupra apei râului;* și au înălțat dreapta sa și stânga sa la ceriu și s-au jurat pre Cel ce în veac easte viu că, în vreme și în vremi și în jumătate de vreme, când să va sfârși răsipirea mâniei norodului celui sfințit, cunoaște-vor toate.

*Apoca. 10, 5

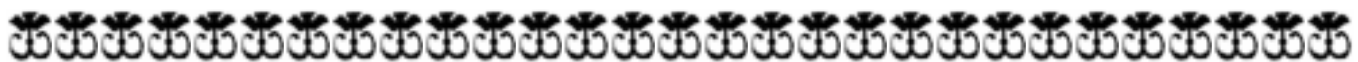
8. Și am auzit și nu am înțeles și am zis: «Doamne, ce sânt ceale de apoi ale acestora?»

9. Și au zis: «Vino, Daniile, că astupate și pecetluite sânt cuvintele până la vremea sfârșirei.

10. Aleage-să-vor, înalbi-să-vor și să vor lămuri și să vor sfinți mulți și vor nelegiui cei fără de lege și nu vor înțelege toți cei fără de lege, și cei înțelepți vor înțelege.

11. Și de la vremea în carea va înceta jertva cea fără de curmare și să va da urâciu-neia pustiirei, zile o mie doao sute și noaozeci; fericit e cel ce așteaptă și au ajuns la zile o mie trei sute treizeci și cincii.

12. Și tu mergi și te odihnește, că încă zile și ceasuri sânt până la plinirea sfârșirei și te vei odihni și te vei scula întru soartea ta la sfârșitul zilelor».

Prorocia lui Osie

Cuvânt înainte

 rorocul Osie pre aceaeși vreme cu Isaiia au prorocit, precum din cuvintele ceale dintâiu a lui să veade, unde zice: „În zilele lui Ozia și a lui Ioatam și a lui Ahaz și a lui Iezechie, împăraților lui Iuda, și în zilele lui Ierovoam, fiiului lui Ioas, împăratului lui Israil”. Isaiia spune că supt aceiași împărați a lui Iuda au prorocit, dară de Ierovoam, împăratul lui Israil, nu pomenește, dintru care să culeage că întâiu Osie au început a proroci în vremile lui Ierovoam al doilea și foarte îndelungată vreme au trăit. Cuvântul acesta, Osie, însămnază „mântuit-au”. Graiul lui easte scurt, mai înainte spune lăpădarea sinagogăi și chemarea neamurilor.

CAP 1

În ce vreme au prorocit Osie, care luând poruncă să-și ia muiare curvă, din care având doi feciori și o fată, și i s-au poruncit să-i numească după sfârșitul care vrea Domnul să facă în norodul său. Despre întoarcerea limbilor și despre unul viitorul povățuitoriu a Iudei și a lui Israil.

1. uvântul Domnului, carele s-au făcut cătră Osie, fiiul lui Veiri, în zilele lui Ozia și a lui Ioatam și a lui Ahaz și a lui Iezechie, împăraților Iudei, și în zilele lui Ierovoam, fiiului lui Ioas, împăratului lui Israil.

2. Începutul cuvântului Domnului cătră

Osie. Și au zis Domnul cătră Osie: „Mergi, ia ție muiare de curvie și fii de curvie, că curvind va curvi pământul de la Domnul”.

3. Și au mers și au luat pre Gomer, fata lui Devilaïm, și au purces grea și i-au născut lui fiiu.

4. Și au zis Domnul cătră el: „Chiamă nu-